

delse til Koffardis; men jeg skal, som sagt, ved en senere Lejlighed komme nærmere ind paa Spørgsmaalet.

Trolle: De ærede Medlemmer for Københavns Amts 2den og Københavns Amts 1ste Valgkredse (K. M. Klausen og S. Bojesen) have jo været ude paa de vaade Veje, og jeg skal tillade mig ganske kort at følge dem begge. Jeg tror nok, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gik i Vandet, da han var ude paa de vaade Veje, og det er heller ikke saa besynderligt, naar man ellers hører hjemme paa Landjorden. Han udtalte, at han vilde foreslaa en Nedsættelse af Bevillingen, saa vel paa Udrustningskontoen som paa Kontoen til Øvelse for Officerer i fremmed Tjeneste og Koffardifart, for blandt andet derved at umuliggøre eller indskrænke Søofficerernes Konkurrence med den private Sømand. Jeg tror, det er en ganske fejl Vej, han er inde paa, hvis han vil opnaa det angivne Maal, idet nemlig, jo færre Øvelser Marinen kan give sine Officerer enten ved at uddanne dem i danske eller fremmede Orlogsskibe eller ved at give dem Tilskud i Koffardifarten, jo færre Midler Marinen faar at disponere over i disse Øjemed, des mere tvinges Officererne til at søge lønede Stillinger i privat Fart. Det ærede Medlem maa erindre, at de Officerer, der faa Tilskud i Koffardifart, ikke lønnes af Rederne; det er netop de Officerer, som ikke tage Brødet ud af Munden paa den private Sømand. Jeg tror, at det ærede Medlem gik meget grundig i Vandet, naar han foreslog at ville hjælpe den private Sømandsstand ved disse Nedsættelser; han opnaar, som paavist, netop det modsatte. For øvrigt glædede det mig, at han ikke gjorde saadanne Argumenter gældende, som at Søofficerer, der føre private Skiae, ikke egnede sig dertil. Han anførte kun, at de toge Brødet ud af Munden paa de private Sømand. Nu skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det at etablere Beskyttelseslove tror jeg ikke, man skulde komme tilbage til. Lavsvæsenet er jo ophævet for længe siden. En Stand, som ifølge Lovgivningen har Kvalifikationer til at føre Skibe, og som har hævdet Dygtigheden dertil, bør man ikke lave Undtagelseslove for, saa det bliver umuligt at benytte sin Uddannelse. I hvert Fald burde det ærede Medlem, naar han gør det til et Brødspørgsmaal, sørge for, at Søofficererne blive saaledes lønede, at de ikke behøve at søge privat Fart af pekuniære Grunde. Det ærede Medlem anførte der-

efter de meget flotte Bevillinger til Officerer i fremmed Orlogstjeneste og nævnedes blandt andet, at Officerer i amerikansk Tjeneste brugte, jeg husker ikke hvor store Summer. Men det ærede Medlem maa erindre, at naar Officerer optræde i fremmed Orlogstjeneste, er det i Uniform, og saa repræsentere de Landet, der bliver lagt Mærke til dem, og de have da en ganske særlig Forpligtelse til ikke at optræde alt for knebent; de maa følge Lands Skik eller Land fly. Og saa vil jeg gøre opmærksom paa, at i Amerika gælder en Dollar omtrent det samme som en Krone, Summen bliver altsaa ikke saa høj, som det ærede Medlem vist har tænkt sig. Og naar en Søofficer er i fremmed Tjeneste og til Tider ogsaa maa tage Station i Land, kan han ikke tage ind i et sailorshome eller i et Missionshotel, han maa optræde paa samme Maade som de Officerer, han tjener sammen med; ellers maa vi hellere lade være med at sende vore Søofficerer derover, hvis de ikke kunne følge det Lands Skik, hvor de skulle uddannes. Dernæst vil jeg bemærke angaaende det ærede Medlems Udtalelse om, at naar en Landmand eller Videnskabsmand fik Tilskud til at gaa til Udlandet for at uddanne sig, kunde han ikke opnaa de her omtalte Beløb, da er der den Forskel, at vedkommende Landmand eller Videnskabsmand kan gøre sine Erfaringer frugtbringende og produktive, det kan en Søofficer ikke gøre i den Forstand. Hvis det ærede Medlem vil gaa til den Slags Beskyttelseslove, maatte han føre det ud i sine Konsekvenser ogsaa til andre af Samfundets Medlemmer, han maatte f. Eks. forbyde Lærere, der vare ansatte ved Statsskoler, at undervise privat. Skulle vi have det indført, maa det være over hele Linien. Men, som sagt, jeg paaskønner, at det ærede Medlem ikke vilde hævde, at en Søofficer burde forhindres fra at føre et Koffardiskib, fordi han ikke egnede sig saa godt dertil som private Søfolk. Jeg vil nemlig hævde, at saa længe Søofficerer have ført private Skibe, have de ogsaa forstaaet at hævde deres Post om Bord, og det bedste Bevis for, at de ere lige saa duelige som de private Skibsførere, er det, at Rederne benytte dem; hvis det ikke var Tilfældet, vilde de ikke benytte dem. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Bojesen) var inde paa at rive hele Søofficersskolen ned, saa vidt jeg forstod det. Ja, det er altid let at rive ned, men det er vanskeligt at bygge op. Jeg tror, at de Anvisninger, det ærede Medlem kom med — ja der var jo egentlig ingen